

ՆԱԻՐԻ ԶԱՐԳԱՆ

Հ Ա Յ Ո Ց Լ Ե Զ Ո Ւ Ն

Արի, եղբայր, փառաբանենք մեր քաղցրաբառ հայոց լեզուն,
Մեր սրտի ջուր, մեր ձեռքի թուր, մեր հոգու լար հայոց լեզուն:

Հոսել է նա մեր դարերից, մեր սարերից ու մեր սրտից,
Արաքսի պես միշտ կենդանի, միշտ անսպառ՝ հայոց լեզուն:

Նա առաջին կանչն է եղել դուրսգնական մեր նախահոր,
Օրորոցից մեզ փայփայել է մայրաբար հայոց լեզուն:

Քերթողահայր Խորենացուց մինչև Քուչակն ու ձեր ծառան
Տվել է մեզ երազ ու երգ ու ճանապարհ՝ հայոց լեզուն:

Կըմոլորվեր մեր քարավանն ամպրոպաշունչ գիշերներին,
Կըկորչեինք, եթե ճամբին չըբոցկտար հայոց լեզուն:

Քանի՜ ցեղեր ցամաքեցին ինչպես հեղեղն ավազի մեջ,
Բայց լենինյան ծովին հասավ մեսրոպատառ հայոց լեզուն:

Նրան իր ձեռքն է վերցրել մեր պետությունն աշխարհաշեն,
Այդ վեհ ձեռքով է բարձրանում դեպի կատար՝ հայոց լեզուն:

Այսօր էլ նա բռնության դեմ փայլատակում է բարկացալոտ,
Հերոսական լեզուների հերոս եղբայր հայոց լեզուն:

Ուրեմն ե՛կ փառաբանենք, փալեցընենք թըրի նման,
Որ զըրնգա արևի տակ հավետ պայծառ հայոց լեզուն:

Հունիս, 1943 թ., Երևան:

